

## **DDV OD STORITEV TRŽENJA INVESTICIJSKIH SKLADOV**

### **Pojasnilo MF, št. 432-32/2006, 6. 11. 2006**

Na vprašanje v zvezi z davkom na dodano vrednost od storitev trženja in prodaje investicijskih kuponov in delnic investicijskih skladov, ki jih družbe za upravljanje prenesejo na tretje osebe, Ministrstvo za finance odgovarja:

Zakon o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 21/2006 – UPB4; v nadaljevanju: ZDDV) v 4.e točki prvega odstavka 27. člena določa, da so plačila DDV oproščene finančne storitve: transakcije (razen upravljanja, hrambe, investicijskega svetovanja in storitev v zvezi s prevzemi), vključno s posredovanjem, delnicami, deleži v podjetjih ali združenjih, obveznicami in drugimi vrednostnimi papirji, razen dokumentov o lastninski pravici na blagu in pravic in deležev iz 4. točke drugega odstavka 4. člena tega zakona. V povezavi z omenjeno določbo je davčni zavezanec izrazil nestrinjanje s pojasnilom Generalnega davčnega urada, s katerim je urad storitve trženja in prodaje investicijskih kuponov in delnic investicijskih skladov, ki jih opravljajo borznoposredniške družbe, opredelil kot obdavčene. Združenje članov borze vrednostnih papirjev je svoje stališče podprlo s sodbo Sodišča Evropskih skupnosti (v nadaljevanju: SES), št. C-235/00, *Commissioners of Customs and Excise vs. CSC Financial Services Ltd.*

V vprašanju so povzeta spremljajoča dejanja, ki jih davčni zavezanec opravlja v okviru trženja investicijskih skladov in jih hkrati navaja kot argumente za uvrstitev trženja in prodaje investicijskih kuponov in delnic investicijskih skladov v sklop oprostitve iz 4.e točke prvega odstavka 27. člena ZDDV:

- informiranje stranke o delovanju investicijskega sklada,
- identifikacija stranke,
- predaja potrebne dokumentacije (pristopna izjava) za vpis kuponov vzajemnih skladov,
- predaja izpolnjene dokumentacije DZU.

Tako prodaja investicijskih kuponov in delnic investicijskih skladov kakor tudi storitve, ki jih v okviru trženja investicijskih skladov opravlja davčni zavezanec, so predmet 40. točke sodbe C-235/00, kjer SES navaja storitve, ki ne sodijo v okvir posredovanja z vrednostnimi papirji in zato niso oproščene davka:

»40. Na drugi strani pa ne gre za posredovanje v primeru, ko ena izmed strank podizvajalcu zaupa izvedbo določenih administrativnih formalnosti, povezanih s pogodbo, kot zagotavljanje informacij in sprejemanje ter obravnavo prošenj za vpis vrednostnih papirjev, ki so predmet pogodbe. V tem primeru podizvajalec zaseda položaj stranke, ki prodaja finančni produkt in zato ne gre za posrednika, ki ne zaseda položaja ene izmed pogodbenih strank, skladno z vsebino zadevne določbe.«

V omenjeni točki SES navaja storitve, ki ne sodijo med posredniške storitve v smislu člena 13(B)(d)(5) Šeste direktive, ki je bila v slovensko zakonodajo prenesena s 4.e točko prvega odstavka 27. člena ZDDV. Iz omenjenega jasno izhaja, da SES vse dejavnosti, ki jih davčni zavezanec navaja kot podlago za oprostitve v sklopu posredovanja z vrednostnimi papirji, uvršča med primere, ki jih ni mogoče opredeliti kot posredovanje. Z navedbo, v kateri SES izrecno navaja, da podizvajalec, ki ima položaj prodajalca finančnega produkta, ne more biti posrednik v smislu oprostitve iz člena 13(B)(d)(5) Šeste direktive (4.e točka prvega odstavka 27. člena ZDDV), pa je iz pojma posredovanja z vrednostnimi papirji izključena tudi prodaja investicijskih kuponov in delnic investicijskih skladov, ki jo borznoposredniške družbe opravljajo za družbe za upravljanje.

Poleg jasnega stališča, ki ga je SES zavzelo v sodbi, št. C-235/00, je treba pri razlagi oprostitve iz 13. člena Šeste direktive zasledovati tudi temeljni razlog za neobdavčitev navedenih storitev, ki leži v izredno težki določitvi davčne osnove. Ker je pri storitvah, ki

jih navaja davčni zavezanec, davčna osnova jasno določena, je tudi temeljni pogoj za oprostitev neizpolnjen. Zato bi oprostitev navedenih storitev pomenila nedopustno širitev obsega oprostitev in je v nasprotju tako z določbami Šeste direktive kakor s prakso SES.

Poleg preučitve obravnavanja storitev trženja investicijskih skladov z vidika sodbe, št. C-235/00, zavezanec prosi tudi za preučitev možnosti oprostitve navedenih storitev z vidika sodbe C-169/04 (Abbey National plc, Inscape Investment Fund vs. Commissioners of Customs & Excise) oziroma 4.f točke prvega odstavka 27. člena ZDDV, ki zadeva upravljanje investicijskih skladov. Poudarjamo, da v zadevni sodbi SES ne govori o storitvah trženja, ampak presoja možnost oprostitve upravnih in računovodskih storitev, ki jih družba za upravljanje prenese na podizvajalca. V 69. točki sodbe se je SES postavilo na stališče, da storitve upravljanja, ki jih opravi tretji upravljalec, načeloma sodijo na področje uporabe člena 13(B)(d), točka 6, Šeste direktive, vendar že iz naslednje točke izhaja, da ni nujno, da je vsaka storitev, ki je oproščena, kadar jo opravlja družba za upravljanje, opredeljena kot takšna tudi pri prenosu na tretjega podizvajalca. Tedaj je treba za uporabo oprostitve iz člena 13(B)(d), točka 6, Šeste direktive ločeno presojati, ali so prenesene storitve značilne za upravljanje investicijskih skladov. Odločilni kriterij, ki ga je pri tem treba upoštevati, navaja SES v že omenjeni 70. točki:

»70. Upravne in računovodske storitve skladov, ki jih opravlja tretji upravljalec, čeprav bi bile opredeljene kot transakcije iz člena 13 (B)(d), točke 6, Šeste direktive, morajo tvoriti posebno celoto, presojano celovito, katere namen je izpolniti specifične in nujne naloge storitve iz člena 13 (B)(d), točke 6, Šeste direktive.«

Iz okvira uporabe oprostitve SES v nadaljevanju izrecno izključuje preproste materialne in tehnične storitve, ki tako ne izpolnjujejo kriterija specifičnih in nujnih dejavnikov upravljanja posebnih investicijskih skladov. Ob upoštevanju vsega navedenega in predvsem načela ozke razlage oprostitev iz člena 13 Šeste direktive smo mnenja, da storitve trženja in prodaje investicijskih kuponov in delnic investicijskih skladov, katerih vsebina so informiranje stranke o delovanju investicijskega sklada, identifikacija stranke, predaja potrebne dokumentacije (pristopna izjava) za vpis kuponov vzajemnih skladov in predaja izpolnjene dokumentacije družbi za upravljanje, kot posamične storitve, prenesene na podizvajalca, ne izpolnjujejo kriterija posebne celote, katere namen je, izpolniti specifične in nujne naloge storitve iz člena 13(B)(d), točka 6, Šeste direktive, in jih zato tudi ni mogoče uvrstiti med oprostitev iz 4.f točke prvega odstavka 27. člena ZDDV.